

OČIMA MISÍÍ

TÉMA:

*Oblátská Sri Lanka:
krásná a zkoušená*

Číslo 2024/10

Vychází 3–4x ročně

Registrační číslo MK ČR E 24263

Vydavatel a redakce

Oblátské misijní dílo, z. s.

Staroklokotská 1

390 03 Tábor

IČ: 22855602

Tel.: 603224665

e-mail: omd@oblaci.cz

Web: oblaci.cz

Redaktoři

Vlastimil Kadlec, OMI

Zuzana Lášková

Günther Ecklbauer, OMI

Petr Dombek, OMI

Hana Koukalová

Autoři fotografií

Archiv OMI

Salome Mecová

Grafika

Studio Baskerville, Tábor

www.baskerville.cz

Tisk

Tiskárny Havlíčkův Brod

www.thb.cz

Uzávěrka čísla 11 bude 30. března 2024

„Jedte do Marseille. Tam najdete biskupa, který je zároveň zakladatelem maličké kongregace, ale srdce má velké jako sv. Pavel: velké jako svět. Jedte tam a zdůrazněte mu, že tu jde o chudé, o velmi chudé! Na tom trvejte. Tomu slovu totiž nedokáže odolát!“

A Orazio Bettacchini, tehdejší apoštolský vikář v Kolombu, poslechl. Chudí! Mám tam spoustu chudých, kteří čekají na Ježíšovu radostnou zvěst! A pak už to jelo. Evžen pohnutý biskupovým dopisem sám svým spolubratřím hned napíše: *„Naskýtá se nám (na Srí Lance) úžasná misie! Jaké nové pole se před námi otvírá! Půldruhý milion nekřesťanů v té nejkrásnější zemi na světě... Sto padesát tisíc křesťanů ke katechezím... Jak bychom vůbec mohli tak naléhavým důvodům odolát? Přijal jsem tuto novou misii, jednu z nejkrásnějších na celé zemi, v předtuše, že se jednoho dne tento velký ostrov stane chloubou naší kongregace, která tuto zemi celou posvětil.“*

Psal se rok 1847. Srí Lanka byla po Kanadě teprve druhou neevropskou zemí, kam Evžen de Mazenod, zakladatel misionářů oblátů, své duchovní syny poslal. Nedokázal odolát... A jeho proroctví se skutečně naplnilo. Tento ostrov, jistě jedno z nejkrásnějších míst na světě, se v průběhu let stal oblátskou chloubou. Ceylonská misie přinesla

i přes těžkosti všeho druhu úžasně plod. Díky úsilí prvních oblátů se zrodila samostatná místní církev. A dnes už obvykle nejedí na Srí Lanku pracovat obláti z ciziny, ale naopak: srílanští obláti se stávají misionáři v zahraničí, v Malajsii, Japonsku, Pákistánu, Itálii, Indii... a v Česku!

A díky tomuto rozkvětu můžeme i my dnes doma žasnout nad krásou této bohaté, ale tolik zkoušené země. Díky tomuto rozkvětu a misijní horlivosti se alespoň nám, oblátské rodině a našim místním církvím na západě a jihu Čech, nevybaví při slově „Srí Lanka“ jen ceylonský čaj a letitý konflikt mezi Tamily a Sinhálci, ale především úsměv, radost a blízkost našeho spolubratra Janitha, který už přes rok sdílí naše životy a misii u nás. Díky tomuto rozkvětu se i pro nás stala sedm a půl tisíc kilometrů vzdálená Srí Lanka velmi blízkou zemí. Pečlivě sledujeme všechny zprávy, které k nám ze Srí Lanky přicházejí, velmi často po srílanšku i jíme a občas dokonce tančujeme! Ale především jsme hrdí na to, jak jsou naši spolubratři na tomto krásném ostrově blízcí lidem a jakou službu evangelium tam i dnes konají.

Snad tímto číslem Očima misíí dáme trochu z oblátského srílanského bohatství ochutnat i vám.

Vlastimil Kadlec, OMI

Téma: Oblátská Srí Lanka: krásná a zkoušená

SMĚJU SE A ŘÍKÁM, ŽE TO JE MISIONÁŘSKÝ ŽIVOT

Rozhovor s Janithem Fernandem Aravindou Sackrawarthigem, OMI, srílanským misionářem oblátem působícím v Česku

Janithe, můžeš se nám, prosím, představit?

Jsem Janith Fernando, OMI. Pocházím ze srílanské katolické rodiny. Doma nás bylo pět: tatínek, maminka, dvě sestry a já nejmladší. V 15 letech jsem vstoupil do oblátské formace. Byl jsem šest let v oblátském juniorátu, půl roku v prenoviciátu a jeden rok v noviciátu na Srí Lance. Pak přišly dva roky filozofie a dva roky teologie v národním semináři v Kandy. Odtud jsem byl poslán do Říma na další dva roky teologie. Tyto dva roky v mezinárodním scholastikátu v Římě opravdu obohatily mé chápání oblátského způsobu života a oblátské misie. To se pak ukázalo velkou pomocí i při příchodu do Česka. A pomohlo to i mně samotnému v osobním růstu.

Po studiích v Římě jsem měl před kněžským svěcením jako každý oblát na Srí Lance možnost strávit rok mimo školu, tedy v práci s lidmi. Pracoval jsem v různých oborech a profesích, i jako dělník v oděvní

továrně. Tam to bylo především mezi mladými chlapci a dívkami. Pastorační rok byl bohatý na spoustu nezapomenutelných zážitků.

**VĚDĚLI
JSTE, ŽE...**

Srí Lanka: základní informace

ostrov v jihovýchodní Asii

do r. 1972 nazývaný Cejlon

největší město: Kolombo

hlavní město: Šrí Džajavardanapura Kotte

počet obyvatel: cca 22 500 000

rozloha: 65 610 km²

jazyk: sinhálština, tamilština, angličtina

náboženství: buddhisté, hinduisté,

křesťané, muslimové

měna: srílanská rupie

Na kněze jsem byl vysvěcen na Srí Lance v roce 2020 a přijal jsem překvapivou první obedienci pro Středoevropskou provincii.

Janithe, do Česka jsi přijel před rokem. Co tě nejvíc překvapilo? Jak se tu cítíš? A co ti u nás nejvíc chybí?

Cítím se zde v České republice dobře a příjemně. Dva roky v Římě v mezinárodním scholastikátu pro mě byly takovou předběžnou ochutnávkou misie a kultury v Evropě. Takže když jsem přišel do Česka, už jsem jakési ponětí měl. Ale když pak žijete

v cizí zemi každý den, jsou překvapení na denním pořádku a každý den se učíte a každý den se něčemu odnaučujete. Ale abych byl konkrétní, samozřejmě jsem brzy pochopil, že

jazyk bude opravdu obtížný. Víc, než jsem si představoval. A také jsem tu poprvé slyšel o smaženém sýru, který se stal mým nejoblíbenějším českým jídlem.

Jako misionář bych řekl, že mi nic nechybí. Jako oblát všude vnímám svůj misijní domov. Cítím, že jsem mezi svými lidmi. Proto se zde snažím jednoduše plnit své poslání. A jsem zde velmi šťastný. Při učení jazyka se snažím také poznávat kulturu. To mi hodně pomáhá se tady zorientovat a zakořenit.

A abych byl upřímný, jako člověku mi toho tady chybí hodně. Především moje rodina a přátelé. To je přirozené. Někdy je to těžší, ale většinou mi Bůh dává odvahu tím projít.

Co tě přivedlo k tomu, že ses stal misionářem oblátém? A proč jsi chtěl odejít na misii do zahraničí?

Je to dlouhý příběh, ale abych byl stručný, řeknu, že stát se jednoho dne knězem byl můj dětský sen. Obláty jsem poznal, když přišli na krátkou misii do mé farnosti, a proto jsem u nich ve svých 15 letech zahájil svou formaci.

Blíže jsem obláty poznal právě ve formaci. A misionářským životem jsem byl inspirován také během studia v Římě.

Potkal jsem tam mnoho misionářů a mohl naslouchat jejich příběhům. Ale stejně pro mě byla první obediencia, tedy výzva jít sloužit jako misionář do České republiky, opravdu překvapením.

Na Srí Lance jsi pracoval jako lidový misionář a věnoval ses také hodně dětem a doprovázení mládeže. Dokážeš po roční zkušenosti v Česku říct, komu bychom se jako misionáři obláti měli podle tvého názoru věnovat u nás nejvíce? V jaké službě je naše místo?

Jak vidím a slyším od lidí, na našem misijním poli v Plasích, Dolní Bělé a Manětíně a také na Klokotech odvádíme my obláti skvělou práci. Snažíme se ze všech sil sdílet Boží lásku se všemi našimi farníky a asociovanými, kteří s námi spolupracují.

Stejně tak je tu velká skupina věřících, kteří do kostela nechodí nebo do kostela z různých důvodů chodit přestali. Nevím, jak to přesně udělat, ale musíme je navštěvovat, mluvit s nimi a znovu s nimi vybudovat vztah. Právě to byla naše první misie v zakladatelově době. Bylo to i moje poslání jako kazatele na Srí Lance. Když jdu mezi tyto lidi, Bůh mi otevírá novou misii a dává mi příležitost mluvit s nimi o Bohu a jeho lásce.

V čem se nejvíce liší život a práce oblátů v Česku a na Srí Lance?

Je tajemstvím charisma našeho zakladatele sv. Evžena de Mazenod, že obláti, kteří sdílejí jeho charisma, sdílejí také stejný život, ať jsou kdekoli. Obláti na Srí Lance i obláti v České republice pracují se stejným zápallem a ve stejném duchu. Jsou vždy blízko lidem, překračují své komfortní zóny, pomáhají lidem a žijí komunitním životem velmi typickým pouze pro ně. Tento duch se samozřejmě přizpůsobuje sociálnímu,

kulturnímu a náboženskému kontextu země. Kromě toho ale nevidím velký rozdíl.

Čeština je velmi těžký jazyk, ale ty jsi byl už po půl roce studia schopný se domluvit takřka s každým. Slaviš v češtině eucharistii, máš nedělní promluvy, chodíš do pěveckého sboru... Co je pro tebe tou hlavní motivací pro studium jazyka a jak tě Češi přijímají?

Od chvíle svého příchodu do České republiky jsem jazyk považoval za svou první misii. A věděl jsem, že pokud nepřemůžu svůj strach z chyb, tak tento obtížný jazyk nezládnou. Na druhé straně je vždy příjemné slyšet, když nějaký cizinec mluví vaším rodným jazykem. Viděl jsem, jak byli Češi ohromeni, když jsem se jim se svou začátečnickou češtinou pokusil něco sdělit. Lidem se to vždycky líbilo. A to mě opravdu vždy přivádělo k tomu, abych studoval usilovněji a usilovněji. To přijetí a můj boj s učením je pro mě opravdu posláním. A vím, že je Bůh při těchto setkáních a v tomto poslání přítomný a činný. Dobře vím, že bez Ducha svatého bych během tohoto krátkého období v Česku nic neudělal.

Co říkají tvoji rodiče na to, že žiješ a pracuješ tak daleko od domova?

Trvalo dlouho, než jsem je o České republice něco naučil. Kde se tato země nachází, jakým jazykem mluvíme, o jídle, o lidech a úžasných oslavách, které tu máme. Rád a často s nimi sdílím krásné věci, které se v této krásné zemi dějí. Na moje zážitky jsou vždy zvědaví. Nyní už mají o mém poslání a zdejším životě dobrou představu.

Přitom se také pokaždé, když jim zavolám, ptají na mou dovolenou nebo prázdniny. Víam, že jim jako jediný syn v rodině chybím víc než oni mně. Speciálně na pozadí asijské a srílanské kultury. Takže moji rodiče, sestry, příbuzní a přátelé čekají na můj alespoň krátkodobý návrat, aby mě viděli a dozvěděli se ode mě o České republice co nejvíc. Vždycky se směju a říkám, že je to součást misionářského života.

Jak zvládáš zdejší zimu?

Jak říká můj bratr oblát Petr, nejde o problémy, ale výzvy. Je jasné, že je pro mě zima těžkým obdobím. Dají se v ní ale taky najít velmi krásné věci. Třeba sníh, ten mám rád.

Na Srí Lance máme své vlastní problémy, jako jsou třeba silné deště. Opakovaně přichází povodně a musíme se občas evakuovat, protože domy jsou pod vodou.

Vidím, že se toto náročné zimní období každý snaží nějak zvládnout. Takže se i já místo temných a negativních pocitů, které někdy zima přináší, pokouším najít nějaká pozitiva a inspirace. Inspiroval mě například jeden malý kluk, který se mnou každý den brzy ráno jezdil autobusem, když jsem jezdil na hodiny češtiny. Tak mi Bůh pomáhá nacházet způsoby, jak se s tímto těžkým obdobím vyrovnat. Je to prostě výzva.

Za rozhovor děkuje Vlastimil Kadlec, OMI

VŽDY NA STRANĚ CHUDÝCH A VYLOUČENÝCH

*Služba Spravedlnosti,
míru a integrity stvoření
(JPIC) na Srí Lance*

Rozhovor s Rohanem Silvou, OMI, bývalým provinčním představeným provincie Kolombo a současným ředitelem Centra pro společnost a náboženství (CSR)

Milý otče Rohane, věnuješ se mnoha aktivitám JPIC, jaká je tvoje představa o oblátské službě spravedlnosti, míru a integrity stvoření?

Naši hlavní službou jako oblátů je hlásat Krista a jeho Království těm nejopuštěnějším. V průběhu dějin kongregace, stejně jako celé církve, bylo vždy ve jménu Kristova evangelia hlášáno poselství o rovnosti, spravedlnosti a lásce. Od biskupské synody v roce 1971 a jejího dokumentu *Spravedlnost ve světě* je toto hlásání vnímáno jako nedílná součást evangelizace. My obláti jsme tuto vizi integrovali do našich konstitucí a pravidel z roku 1982. „Jako součást prorocké Církve musí obláti vydávat svědectví o Boží spravedlnosti a svatosti. (...) Slyší křik těch, kteří nemají hlas, zvolání vystupující k Bohu, který mocné sesazuje z trůnu a ponížené povyšuje.“

Proto bychom jako služebníci těch nejopuštěnějších neměli šetřit úsilím v hledání nových prostředků, jak reagovat na nové potřeby, a stát se tak strůjci nového způsobu hlásání evangelia chudým až do té míry, že pro ně svobodně obětueme své životy. „Naším posláním je tedy jít nejdříve k těm, jejichž stav nejhlasitěji volá po naději a spáse, které může v plnosti poskytnout jen Kristus. A to jsou chudí rozličných tvárí. Právě jim dáváme přednost.“

Jedním z hlavních posláních oblátské provincie Kolombo je právě služba JPIC. Má také dlouhou historii. Můžeš nám tuto službu na Srí Lance stručně popsat?

První obláti určení pro misii na Cejlonu dorazili k pobřeží 21. října 1847. Obláti se brzy stali průkopníky v mnoha oblastech činnosti, jako je farní pastore, kazatelská služba, neformální i formální vzdělávání, mezináboženský dialog a také služba spravedlnosti a míru. O tuto službu se v dějinách naší provincie intenzivně zajímalo a plně se v ní angažovalo už mnoho oblátů. Většina těchto iniciativ stále pokračuje a v mnoha různých ohledech lidem stále pomáhá.

To, co následuje, je jen neúplný přehled několika konkrétních způsobů, jak jsme v historii služby spravedlnosti, míru a integrity stvoření v oblátské provincii Kolombo pomáhali.

- Peter Pillai, OMI spolu se svým Hnutím za sociální spravedlnost bojoval už od konce 30. let proti převládajícím místním nespravedlnostem a vykořisťování, které postihlo nejchudší dělnickou třídu. Jako člověk blízký chudým bojoval za minimální mzdu, osmihodinovou pracovní dobu a pozemkovou reformu. Jeho boj byl úspěšný díky jeho vlivu a neúnavnému úsilí. Založil také dva časopisy, „Social Justice“ v angličtině a „Samaja Samaya“ v sinhálštině, aby se vzdělání v oblasti sociálních otázek dostalo k široké veřejnosti.
- Od konce 60. let 20. století zaměřila církev svou pozornost k sociálním otázkám intenzivněji než dříve. Výjimečnou sociální službu církve představovala v té době Hnutí křesťanských dělníků (CWM) a Hnutí mladých křesťanských

dělníků (YCW). V jejich čele stáli obláti Henk Schram, OMI a Stanislaus Fernando, OMI. Tato hnutí jsou ještě i dnes velmi uznávána, protože se soustředila na přípravu lídrů s křesťanskými hodnotami.

- J. B. Antoninus, OMI se zasloužil o zřízení Institutu sociálně-ekonomického vzdělávání a pracoval pro zlepšení životní situace pracovníků čajových plantáží.
- Lucien Schmitt, OMI pomohl založit Středisko sociálního a ekonomického rozvoje (SEDEC) určené k vzdělávání a obecnému rozvoji chudých.
- Anthony Fernando, OMI velmi tvrdě pracoval pro místní i migrující rybáře a jejich rodiny.
- Emmanuel Fernando, OMI i dnes v této misii pokračuje tím, že promlouvá za rybáře a doprovází je v jejich boji za lepší život. V katolických i národních novinách a časopisech upozorňuje na problémy, kterým rybáři musí čelit.

VĚDĚLI
JSTE, ŽE...

Srí Lanka: historie

první osídlení v pravěku z Indie

první státní útvar: Království Anurádhapura v 2. st. před Kr.

evropská kolonizace: 16. st. Portugalci, 17. st. Nizozemci, 19. st. Britové

nezávislost: 1948

občanská válka mezi Tamily a Sinhálci: 1983–2009

tsunami v r. 2004: 35 000 obětí

mohutné protesty v důsledku chudoby, korupce a hospodářské krize: 2022

- Michael Rodrigo, OMI se stal součástí komunity venkovských buddhistických rolníků v Buttala, aby tak s nimi vstoupil do dialogu života a spolu s nimi se vydal na cestu v boji za slušný a důstojný život pro ně samotné i pro jejich děti. Ve svém úsilí se setkal s mnoha „destruktivními silami“, které rolnickou komunitu vykořisťovaly a bránily lidem získat jejich patřičné místo ve společnosti. V průběhu této náročné misie byl v roce 1987 otec Michael zavražděn. Jeho průkopnická misie „dialogu života“ však i nadále pokračuje s obnoveným duchem a stále s tímž cílem pozvednout životy rolnické komunity.
- Jayantha Pinnewela, OMI se rozhodl k pomoci farmářům poté, co zaslechl jejich křik v severní centrální provincii. Navštěvoval je a sdílel s nimi život, ponořil se do jejich životních bojů a dodával jim energii, aby se stali kolektivní silou nepřestávající usilovat o svá práva.
- Oswald B. Firth, OMI se zasazuje o lepší život válečných vdov v okrese Batticaloa.

V současnosti jsou všechny tyto druhy naší misie sjednoceny a Centrum pro společnost a náboženství (CSR) se stalo těžištěm naší služby JPIC na Srí Lance. Rád bych se tedy ve zkratce zeptal, co to vlastně CSR je?

V 60. letech už bylo zřejmé, že bouře nepokojů mládeže se rozmáhá, ale tehdy tomu málokdo věnoval pozornost. Otec Balasuriya, OMI ale měnící se náladu mládeže v zemi dobře znal. Uvědomil si, že vzdělání tak, jak bylo předáváno, potřeby mládeže, zejména té z venkovského prostředí, nezaplnovalo a že mladí byli při vyhlídce na nezaměstnanost absolventů stále neklidnější.

Otec Balasuriya proto vytvořil otevřené, přátelské fórum, kde bylo možné o takových naléhavých problémech diskutovat a také navrhovat alternativní řešení. V době, kdy existovalo jen několik organizací občanské společnosti, bylo CSR jediným fórem, kde bylo možné v atmosféře vzájemného přijetí a respektu svobodně vyjadřovat názory. Do těchto setkání se zapojilo mnoho politiků (někteří z nich později dosáhli vedoucích pozic v zemi), vědců a sociálních aktivistů.

Problémy, kterým mládež čelila, byly důkladně prodiskutovány a jako řešení Centrum navrhlo rozsáhlé reformy ve vzdělávání a odborné přípravě a vytvoření cest vedoucích k účasti mládeže na správě veřejných věcí.

Výsledky CSR fór byly jako publikace zpřístupněny širšímu publiku. Publikování knih, recenzí, výzkumných prací a spisů umožnilo ovlivňovat procesy vytváření politiky a veřejného mínění. Byla vydána také řada knih o kontextuální teologii.

CSR spravuje rozsáhlou knihovnu, jejíž součástí jsou vedle knih i periodika a novinové články. Jde o cenný zdroj pro vědce, odborníky a studenty.

Tato vize vedla k úsilí o osvobození městské chudiny, chudých venkova, pracovníků na plantážích, etnických menšin a lidí vysídlených v důsledku velkých rozvojových projektů. Výzkumné publikace a workshopy, semináře a diskuse pořádané Centrem o tíživé situaci těchto lidí upozornily na nespravedlnosti, kterých se na nich spo-

lečnost dopouští, a dokonce se podařilo částečně změnit i politiku státu.

V roce 1976 byli obyvatelé slumů podél hlavních silnic Kolomba násilně přemístěni do Mattakkuliye, aby tak bylo město vhodně „upraveno“ pro Summit nealiančních národů.

Na vysídlené osoby pak úřady úplně zapomněly. CSR se za jejich životní podmínky zasazuje a toto jeho hnutí vešlo ve známost pod názvem „Summit chudých“.

Jak se jako současný ředitel CSR snažíš být věrný původní vizi a jak hodláš ve své práci pokračovat?

Centrum ve své vizi a svém poslání následovalo svého zakladatele o. Tissu Balasuriyu, OMI a jeho další ředitelé zůstali vždy jeho základnímu charismatu věrni. Hlavním zájmem bylo vždy osvobození chudých a vyloučených. Jeho diskusní fóra o zásadních otázkách byla vždy otevřená různým názorům a svoboda projevu byla jedním z jejich charakteristických znaků. CSR tak vždy bylo jedinečnou platformou pro různé názory a stalo se průkopníkem doprovázejícím v boji za osvobození, sociální spravedlnost a rovnost pro chudé na venkově i ve městě, na severu i na jihu.

Společensko-politický kontext naší doby je stále složitější. Prostor pro svobodu slova a nesouhlas se rychle zmenšuje. Konec války nevedl k smysluplnému usmíření mezi odcizenými komunitami. Ekonomické pokusy o oživení a rozvoj vytlačují chudé z měst a pobřežních oblastí, čímž přivádí více lidí do propasti chudoby a zoufalství. Roste militarizace, hrouť se právo a pořádek, běžným se stalo politické zasahování do soudnictví a vymáhání práva, které destabilizují společnost. CSR tak i nadále bude fórem pro odlišné názory a průkopníkem v bojích za osvobození chudých. Usmíření mezi etnickými komunitami bylo a také zůstane jednou z jeho priorit.

Srí Lanka zažila 30 let trvající etnickou válku. Jaký byl postoj CSR k této národní otázce?

Od doby, kdy na severu vypukl ozbrojený boj, CSR energicky vedlo kampaň za mírové řešení problému. Vidělo, kam konflikt směřuje, a prostřednictvím svých fór a publikací se pokoušelo působit na všechny zúčastněné, aby spravedlivé řešení etnické otázky napravilo křivdy menšin. Během poslední fáze války zahájilo Centrum nový program nazvaný „Služba přítomnosti“ s cílem doprovázet válkou postižené lidi v táborech vnitřně vysídlených osob (IDP) a později v přesídlených vesnicích. I dnes pokračuje v podpoře usmíření prostřednictvím praktických akcí, jako jsou výměnné programy a školení pro samostatnou výdělečnou činnost.

Se spoustou potíží a pod mnoha politickými hrozbami jste všichni žádali spravedlnost pro oběti bombových útoků na Velikonoční neděli v roce 2019.

Masakr na Velikonoční neděli 21. dubna 2019 si na Srí Lance vyžádal 270 lidských životů, více než 500 osob bylo zraněno a několik obětí zůstalo trvale invalidních. Centrum pro společnost a náboženství je i nadále odhodláno připomínat hodnotu ztracených životů a zajistit spravedlnost pozůstalým rodinám. Aby bylo možné závazek uskutečnit, zahájilo Centrum kampaň s cílem zdokumentovat o této tragédii potřebné informace. Podílí se rovněž na monitorování právních kroků podniknutých ve prospěch obětí a poskytování právní pomoci. Webové stránky (easterattacks.info) obsahují všechny související informace nejen za účelem informování veřejnosti, ale také k povzbuzení občanů ke společné akci.

Otče Rohane, vy obláti na Srí Lance jste byli hlasem lidí trpících ekonomickou krizí a politickou nestabilitou. A osobně vím, že jsi měl i několik anonymních hovorů s výhrůžkami. Můžeš se, prosím, podělit o své zkušenosti s „ARAGALAYA“ (bojem)?

Duben, květen, červen, červenec a srpen v roce 2022 byly pro Srí Lanku rušnými a klíčovými měsíci velkého historického významu. Navzdory obvyklému rozdělení kast, odlišnosti vyznání a náboženství se lidé ze všech společenských vrstev

shromáždili v jediném sborovém zpěvu „Go Home Gota“ (Gota-baya Radžapaksa je bývalý srílanský prezident – pozn. překl.). To vše po měsících veřejných protestů požadujících uprostřed hluboké hospodářské krize a prohlubování politické nestability demisi prezidenta i premiéra. Po měsících čekání nakonec davy zaútočily a obsadily prezidentský sekretariát, prezidentovu oficiální rezidenci i oficiální rezidenci

premiéra.

Tento občanský protest známý spíše jako Aragalaya (boj) se odvážil upozornit na takové aspekty občanských práv, jako je právo postavit se proti špatnému řízení země a národního hospodářství.

Za rozhovor děkuje Janith Aravinda, OMI

DIALOG V ROZMANITOSTI

Náboženská situace na Srí Lance

VĚDĚLI
JSTE, ŽE...

Srí Lanka: přírodní krásy a zajímavosti

seznam UNESCO:

jeskynní chrám Dambulla

palácový komplex Sigiriya

historická města Kandy, Galle, Anuradhápura a Polonnaruwa

Pinnawala: státní sirotčinec pro slony

čajové plantáže

národní parky Uda Walawe, Bundala a Minneriya

Evangelium s sebou na ostrov Srí Lanka přinesli Portugalci v roce 1505. Po 37 letech od příchodu Portugalců vkročila na břehy Cejlonu první skupina katolických misionářů. Mnozí Srílančané přijali křesťanství od františkánů. Poté se křesťanství a jeho svátky rozšířily po celém ostrově.

Hlavním a státním náboženstvím je na Srí Lance buddhismus. Ačkoli Srí Lanka trpěla desetiletými násilnými etnickými konflikty, zdá se, že Srílančané mají k lidem jiných náboženství pozitivní postoj. Ústava lidem poskytuje svobodu smýšlení, svědomí a náboženství, včetně svobody náboženství změnit. Zákon uznává čtyři náboženství: buddhismus, islám, hinduismus a křesťanství. Téměř 70 % populace jsou buddhisté, většina Tamilů jsou hinduisté, což představuje 15 % obyvatel Srí Lanky. Další 7,6 % jsou muslimové a konečně asi 6,2 % Srílančanů jsou křesťané; z nich je 88 % katolíků a 12 % protestantů.

Obecně platí, že mezi různými náboženstvími na ostrově panují dobré vztahy. Jsou chvíle, kdy se všechna náboženství scházejí a společně oslavují některé národní svátky. Je to například sinhálsko-tamilská oslava nového roku, která se slaví v dubnu. Obvykle se na celém ostrově slaví buddhistické svátky, kdy se všichni Srílančané scházejí k jejich organizaci, výzdobě prostorů, rozdávání almužny apod. Krása spočívá

i v tom, že lidé z každého náboženství sdílejí na společných oslavách i svoje tradiční jídla.

Bohužel v roce 2019 Srí Lanka zažila obrovský šok. Na Velikonoční neděli 21. dubna byly napadeny dva kostely. Šlo o nejhorší událost, kterou Srílančané v mezináboženském životě na ostrově kdy zažili. Později byly tyto útoky označeny za politickou hru. Kromě této události ale Srí Lanka obvykle žije v poklidné náboženské atmosféře.

Většina práce, kterou zde obláti dělají, přirozeně zahrnuje také mezináboženský dialog, protože se snaží pracovat se všemi Srílančany bez ohledu na náboženství. V oblátských společenstvích jsou např. vítány děti a mládež všech náboženství. Ve farnostech, které se nacházejí v oblastech s vysokým podílem buddhistů, organizují oblátské instituty programy mezináboženského dialogu apod. Jde o významnou a dobře přijímanou část oblátské misie.

Dějiny a současnost OMI na Srí Lance

PSALI JSME DĚJINY A PÍŠEME DÁL...

Oblátská přítomnost na Srí Lance

Biskup Orazio Bettachini ze srílancké Jaffny hledal pro svou zemi misionáře po celém světě. Jednou se doslechl o marseillském biskupovi Evženu de Mazenod, o kterém se říkalo, že má podobně jako sv. Pavel velké srdce plné zápalu pro evangelizaci. Klíčové slovo, které ho mělo přesvědčit, bylo „chudí“. Biskup Bettachini se tedy v červenci 1847 s velkou nadějí na zakladatele misionářů oblátů Evžena de Mazenod s prosbou o pomoc obrátil. Ten byl dojatý naléhavými misionářskými potřebami na Srí Lance, stejně jako prohlášením, že zde misionáři najdou „ty nejchudší z chudých“, a s vysláním svých oblátů tedy souhlasil. Ihned na Srí Lanku posílá první tým čtyř oblátů vedený Etiennem Semeriou, OMI, který spolu s biskupem Bettachinim připlul nejprve do přístavního města Galle 21. října 1847 a do Jaffny na sever ostrova dorazil 28. listopadu 1847. Druhá skupina dalších čtyř misionářů dorazila později.

Obláti svého zakladatele Evžena de Mazenod o nové misii na Srí Lance neustále informovali. Zprávy jeho lásky k tomuto krásnému ostrovu jen prohlubovaly. Věřil, že jde o velmi slibnou misii. Od roku 1847 až do své smrti v roce 1862 vyslal na Cejlon celkem 34 evropských misionářů.

Postupně se obláti na Srí Lance stali nejoblíbenější kongregací. Evangelizovali doslova celý ostrov. Na Srí Lance není místo, kam by obláti nepřišli nebo neevangelizovali. Obláti jsou navzdory náboženským rozdílným zakořenění v srdcích všech Srílančanů.

První oblátská provincie vznikla oficiálně v únoru 1967 v Kolombu. Asi po dvou desetiletích byla na Srí Lance založena další provincie Jaffna, která se osamostatnila v roce 1999. Existují však i služby a posláním, ve kterých se obě provincie propojují, aby v oblátském duchu spolupracovaly. Obě také společně vedou hlavní část formace budoucích oblátských kněží a bratří.

V současnosti je v provincii Kolombo 122 oblátů s věčnými sliby, 31 scholastiků a 2 novicové. V provincii Jaffna je 90 oblátů a 16 scholastiků.

Vzrůstající počet oblátů na Srí Lance umožnil rozšířit misii i do zámoří. V roce 1965 vyslali srílanští obláti vlastní misionáře do Malajsie, ale tato misie musela být kvůli vízovým omezením ukončena. Šíření Božího slova pokračovalo otevřením misie v jižní Indii v roce 1968. V roce 1970 byla poslána skupina tří misionářů do Pákistánu a v roce 1973 byl vyslán bangladéšský průkopnický tým. Indická misie se rozrostla natolik, že mohla být v roce 2010 prohlášena za novou samostatnou provincii s autonomní správou. Počet oblátských kněží a bratří se zde pohybuje kolem stovky. I pákistánská misie se obdobně rozrůstá a spěje k samostatnosti.

Srílanští obláti v současnosti působí také v delegaturách (nižší správní jednotka než provincie – pozn. překl.) v Koreji a Japonsku a další srílanští obláti se stali členy provincií v USA, Jižní Americe, Austrálii, na Kubě, v Japonsku a nově také v Česku.

Kde pracujeme

VE ZNAMENÍ BLÍZKOSTI LIDEM

Oblasti naší služby na Srí Lance

Obláti na Srí Lance pracují v široké škále oblastí. Vedle služby ve prospěch dialogu a smíření, služby pro spravedlnost a mír zůstávají obláti vždy především kazateli. „Nazaret“ je domem, odkud vycházejí na lidové misie po celé Srí Lance. Ve farnostech vedou novény a misijní kázání, pořádají duchovní cvičení pro školní děti, mládež, seminaristy, pro ty, kdo se připravují na manželství, pro katechety, kněze a řeholníky.

V oblasti vzdělávání je jistě třeba zmínit Oblátský institut vyššího vzdělávání (OIHL), který je výsledkem nesmírné odvahy a velké oblátské vize. Obláti skrze něj našli způsob, jak komplexně řešit proměnu konfliktů, což je na poválečné Srí Lance zvláště naléhavá potřeba. Etnický konflikt zde trval téměř 40 let a zemi hluboce zasáhl jak hospodářsky, tak v mezilidských vztazích. Institut byl založen právě se záměrem uzdravovat srdce obyvatel země. Obláti se také věnují vedení škol s výukou angličtiny, škol jako takových, doprovázení mladých na vysokých školách a provozují stipendijní fond pro nadané děti.

Bývaly doby, kdy být knězem na Srí Lance znamenalo být oblátem a kdy byla obláta tvořena i celá biskupská konference. Postupně ale obláti předali farnosti diecézním kněžím a obrátili svoji pozornost na nejpotřebnější místa ve společnosti. A tak se zrodily další nové misie. Vzhledem k práci, kterou obláti v minulosti vykonali, zvou biskupové obláty i dnes, aby v jejich diecézích přebírali ty nejtěžší farnosti.

Pro děti a mládež funguje již téměř 70 let hnutí La-Kri-Vi (Lama Kriyakari Viirayo), dobrovolnická organizace zaměřující se na integrální rozvoj srílanských dětí bez ohledu na rasu, náboženství nebo pohlaví. Mazenod Youth je živou službou mládeže, která svou činnost zahájila za účasti skoro poloviny všech mladých z celé země. Jde o oblátskou misii s mládeží, kde se mladí na cestě s obláty hlouběji poznávají a seznamují se také s životem podle oblátského charismatu.

Domov sv. Vincenta – institut pro znevýhodněné děti, založený v roce 1881 prvními evropskými misionáři, je vůbec

**VĚDĚLI
JSTE, ŽE...**

Srí Lanka: gastronomie

Kokosové roti

Kokosové roti jsou placky ze směsi čerstvého nastrouhaného kokosu a mouky. Příprava je velmi snadná. Podle Čechů, kteří už na Srí Lance byli, je to jedno z nejlepších jídel, které ochutnali.

Ingredience

Na 4 placky potřebujeme: 2 hrnky hladké mouky, 1 a 1/2 hrnku čerstvě nastrouhaného kokosu (místo čerstvého kokosu lze použít 1 hrnek sušeného kokosu zalitého 1/4 hrnkem mléka), 1 a 1/2 lžíce másla, 1/2 nakrájené cibule (volitelné), špetka soli, voda

Postup

Nastrouháme kokos, osolíme, přidáme cibuli, máslo a promícháme. Přidáme mouku a opět promícháme. Postupně přidáváme po troškách vlažnou vodu dle potřeby a důkladně těsto zpracováváme, dokud nebude hladké a hutné. Pak na lehce pomoučněné podložce vyválíme kulaté placky o tloušťce asi 0,5 cm a dáme péct na mírný oheň na sucho (bez použití oleje). Z každé strany tak 2–3 minuty, dokud placky nezačnou hnědnout. Podáváme nejčastěji s čočkovým džálem nebo nasladko s palmovým (popř. javorovým) sirupem nebo s máslem a džemem.

prvním institutem sociálních služeb, který byl na Srí Lance založen. Domov poskytuje vzdělání, materiální zabezpečení, zdravotní péči, stravování a ubytování. Některé z dětí jsou sirotci nebo mají jen jednoho rodiče, některé byly opuštěny z finančních nebo osobních důvodů, některé jsou traumatizované a doma nezvladatelné ze socioekonomických důvodů. Děti sem posílají oddělení probační a dětské péče a soudy pro mladistvé.

Tradiční misí oblátů je nemocniční kaplanství. Nemocniční kaplani navštěvují osm státních nemocnic v okolí Kolomba

a starají se o duchovní potřeby nemocných. K tomu kromě jiného slouží i dům „Sahana Medura“ neboli „Zahrada klidu“, kde mohou společností nejvíce opuštění a zanedbávaní zakusit doteky Boží lásky. Byl založen v roce 1991 jako místo útěchy a léčení pro ty, kdo prožili duševní trauma v důsledku různých psychických a sociálních změn.

Pro obláty v důchodovém věku funguje Domov Panny Marie. Jelikož na Srí Lance nefunguje systém sociálního zabezpečení, je zcela starostí kongregace se o obláty po produktivním věku postarat.

MŠE NA ÚMYSL DÁRCE SLOUŽENÉ V MISIÍCH

V církvi se stalo zvykem, že mše může být sloužena na konkrétní úmysl, ať už jako poděkování nebo prosba. Jde o formu společné modlitby na určitý úmysl. Mše svaté na úmysl dárce je možné nechat sloužit i v misiích.

S mešními úmysly je spojeno mešní stipendium, finanční příspěvek knězi. Tyto dary jsou často jediným příjmem misionáře a stejně často jimi misionáři podporují svoji farnost a potřebné. Ti všichni se připojují do modliteb za dárce. Mezi zapadlými kouty světa a našimi domovy tak vzniká most vzájemné modlitby a solidarity, kam Bůh s radostí přichází a kterému žehná.

Rádi vám mši sv. v oblátských misiích zprostředkujeme.

V případě, že chcete nechat sloužit mše svaté k životnímu jubileu, můžeme vystavit obdarovanému přání.

Aby byla intence i v misii opravdovou pomocí, je dobré darovat 200 korun.

VS 900

SEDMDESÁT LET PRO DĚTI A S DĚTMI

Dětské hnutí La-Kri-Vi

La Kri Vi
programy pro děti
výchova vedoucích
provoz misijního centra

Oblátské misijní dílo
244 816 241/0300
VS 430 (Srí Lanka)

Hnutí La-Kri-Vi je dobrovolnickou organizací, která usiluje o integrální rozvoj srílanských dětí bez ohledu na jejich etnickou příslušnost, náboženství nebo pohlaví. Je otevřeno všem dětem ve věku od 5 let do 15 let a řízeno samotnými dětmi pod vedením dobrovolníků, kteří slouží jako animátoři. Název La-Kri-Vi je zkratkou počátečních písmen sinhálského motta „Statečné děti činu“.

Mezinárodní hnutí apoštolátu dětí (IMAC) založil ve Francii v roce 1929 o. Guston Kurthua. Na Srí Lance se tímto hnutím nechal inspirovat oblát Felix Mevel, OMI, který tu v roce 1954 s církevní podporou a svolením založil hnutí La-Kri-Vi, které se následně stalo součástí IMAC-u. V roce 2024 oslaví tedy La-Kri-Vi už 70. výročí svého založení.

Zakládající vizí dětského hnutí je vytvářet nový svět spolu s dětmi. Jde o rozvoj přátelské atmosféry pro děti všech etnik a národností, kde je možné žít své vlastní náboženství a zároveň respektovat ta ostatní. Cílem je přispět k dosažení nového světa, který by změnil současnou společnost pozna-

menanou zlem a nespravedlností, který by odmítl hromadění bohatství a moci na úkor chudých.

Hnutí La-Kri-Vi se postupně rozrostlo na jedno z největších dětských hnutí na Srí Lance vůbec. V současné době má na přibližně 140 místech více než 1 500 členů, kteří se setkávají v „buňkách“ pod vedením přibližně 800 mladých dobrovolníků. Vychází se z přirozené tendence dětí sdružovat se do skupinek k hrám a jiným činnostem. Ty jim poskytují prostor pro setkávání v atmosféře svobody, ve kterém mohou být samy sebou a sdílet své radosti a strasti i názory na věci, které se dotýkají jejich života.

Hlavním pilířem hnutí je podpora tělesného, duševního, citového a duchovního rozvoje dětí ve zdravém a podnětném prostředí. Mladým vedoucím stojí obláti po boku a podporují jejich schopnost vedení a seberozvoje, aby jednou mohli hrát aktivní roli i v občanském a náboženském životě. Důležitou úlohou La-Kri-Vi je také ochrana práv dětí. Hnutí aktivně odsuzuje všechny formy zneužívání a násilí na dětech a zasazuje

se v této oblasti také o osvětu. Pro budoucnost země je více než důležitá výchova k účtě k odlišným hodnotám v multi-religiózních kulturách. Děti poznávají a učí se respektovat různé náboženské tradice a víry, národnosti a kultury.

Všechny děti se mohou účastnit sportovních a divadelních soutěží, soutěží v přednesu, psaní esejí, kreslení, mohou se učit tvorbě a návrhům plakátů, zpěvu atp. To vše na lokální, regionální a celostátní úrovni. Pro animátory je připravený seminář, který jim má pomoci zorientovat se v tématu zvoleném pro daný rok. K setkání dětí na celostátní úrovni a ke školení animátorů slouží misijní centrum nedaleko hlavního města Kolomba.

Hnutí má také svou publikační činnost. Vydává čtvrtletník *Lama Handa* (Hlas dětí), jehož texty vycházejí především z potřeb diskutovaných na setkání dětí. Časopis *Sahada* (Kontakt) je čtvrtletník pro animátory, jehož jsou sami autory. V místech, kde se skupiny dětí setkávají, jsou zřizované knihovny. V neposlední řadě se hnutí snaží pomoci nadaným dětem v možnosti vzdělání. K tomuto účelu je zřízen zvláštní stipendijní fond.

Činnost hnutí La-Kri-Vi má vždy roční téma. V těchto letech je rozvíjeno téma míru souvisejícího s právy dětí a ochranou životního prostředí.

VS 430

POMÁHAT JE OPRAVDOVÁ RADOST!

Klub přátel OMD

Můžete se k nám připojit a podpoříte službu přibližně 3 600 misionářů oblátů (OMI) působících ve více než 70 zemích světa. Vaše přátelství vyjádřené modlitbou a finančním příspěvkem pomůže s uskutečňováním mnoha sociálních, vzdělávacích a duchovních projektů určených těm nejpotřebnějším.

Můžete pomoci jednorázově nebo přispívat pravidelně každý měsíc. Pomáhat můžeme jen díky štědrosti dárců. Váš dar proměníme v pomoc lidem, kteří naši podporu potřebují. Přidejte se k nám. Děkujeme za Váš dar!

Vaše blízkost pro nás není samozřejmostí. Jako výraz naší jednoty je za všechny živé i zemřelé přátele OMD denně slavena eucharistie, zahrnujeme vás do svých osobních i komunitních modliteb a pravidelně vám zasíláme náš zpravodaj Očima misií.

Pokud byste chtěli podporovat misijní práci oblátů jako přátelé OMD, napište nám na adresu omd@oblati.cz nebo na OMD, Staroklokotská 43, 390 03 Tábor-Klokoty.

Těšíme se na vás!

KONAT BOŽÍ VŮLI

Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve mém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.“
Jan 17, 1-11a

„Konat Boží vůli,“ tahle věta evangelia se mě dotýká asi nejvíc. Otec poslal svého Syna Ježíše Krista, aby konal Boží vůli, aby nám tedy dal život věčný, uzdravil nás, odpustil nám a zemřel pro nás.

Ve svém životě jsem zakusil, co to znamená být zachráněn Bohem. Jako bych se znovu narodil. Pán mi ukázal, co je to láska bez hranic, jaké to je cítit, že jsem bezmezně přijímán, a především jak přijmout sebe sama tak, jak mě stvořil.

Pán mě obdařil dobrými lidmi, rodinou, přáteli a společenstvím mládeže, se kterým jsem každý den svého všedního života na cestě žití jeho slova. Ti všichni mě přijali takového, jaký jsem, se všemi silnými i slabými stránkami.

Snažím se hledat jeho vůli a milovat tak, jak miluje on mě, a dokázat, že láska bez hranic skutečně existuje. Není to vždy jednoduché, protože nás staví před mnoho těžkých situací, ve kterých nedokážu být vždy dobrý tak, jak byl Pán dobrý ke mně. Naučil jsem se ale, že když člověk ze sebe daruje sto procent, dostane vždy zpátky desetkrát víc. To teď ve svém životě zakouším mimo jiné díky člověku, kterého mi Pán daroval a který je teď pro mě vším.

On nás vede v každé chvíli našeho života, spolu s námi se raduje a spolu s námi je i smutný. Vždy nám ale ukazuje, že když milujeme, tak lásku vždycky také dostáváme.

Matteo Casciotti

Evangelium live

*je projekt, v němž různí dotazovaní mluví o tom, jak se jich konkrétně v životě evangelium dotklo. Tedy evangelium naživo. Tento příběh a další zastavení s evangeliem ve všedním životě najdete na webu oblati.cz jako součást **Misijní orace**, která je společnou modlitbou oblátské rodiny.*

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Jsme misijním řeholním společenstvím kněží a bratří s velkým důrazem na komunitní rozměr života. Naší cestou je stávat se blízkými lidem, především těm, kteří se ocitli na různých periferiích církve i společnosti, a rozmanitými způsoby jim hlásat radostnou zvěst o Boží lásce. Tuto svou misii (poslání)

uskutečňujeme v mezinárodních apoštolských komunitách, v úzké spolupráci s laiky, kteří jsou našimi partnery v evangelizaci, v blízkosti k chudým a opuštěným a jako misii respektující rozdílnost kultur a obdarování každého člověka a vyznačující se důvěrou ve spolupráci mladých a v jejich přínos církvi.

Kontakty

Oblátské misijní dílo

Staroklokotská 1
CZ-390 03 Tábor
tel. 00420 603 224 665
omd@oblati.cz

Dárcovský účet pro naše misijní projekty

Číslo účtu: 244 816 241/0300

VS 410 Pákistán	VS 900 mešní intence
VS 690 Ukrajina	VS 100 klub přátel OMD
VS 560 Zimbabwe	
VS 430 Srí Lanka	

Komunita OMI

Plasy
Žebnická 559
CZ-331 01 Plasy
P. Vlastimil Kadlec, OMI
tel. 00420 733 755 901
vlastimil@oblati.cz

Tábor-Klokoty
Staroklokotská 43
CZ-390 03 Tábor
P. Jiří Můčka, OMI
tel. 00420 731 402 862
jiri@oblati.cz

www.oblati.cz | povolani.oblati.cz | Facebook

Příspěvky na náš život a misii v ČR

Číslo účtu: 239 472 296/0300

Název účtu: Středoevropská provincie OMI